

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 16. In Plauto & in Euripide notata quædam non satis ex arte facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](#)

tium infesta fortuna cœlesti custodi*i*: liberatum, relati
men aliquod, otio & tranquillitatis iniecit. Himeras non
nata, inter effusam ad officium & ad spectaculū eius mala
intrantem ut apparet, hunc esse quem in quiete videtur
ciferata est. Id cognitum tyranno caussam tollendam
lieux dedit. Timelias autem hoc modo: γωνία
τὸ οὐραῖον ἴδειν ὥσπερ αὐτοῦ εἰς τὸν νόμον
καὶ τῷ πνεύματι σχεδόν τελείων τὰς τῆς Στοᾶς οἰκίας
ἴδειν καὶ τὸν Δίκαντον ὅμερον δῆλον, οὐφέρειν τὸν
πόνον αὐτῶν μέγας ἀλύσει καὶ κλοιῇ. ἐρέσθη οὐκ τὸν
ρυγταῖον πόνον ἔστιν. αὐτὸν δὲ εἰπεῖν αἰλαστὸν δῆλον τὴν
Ιταλίαν: καὶ εἰώρασεν, τὰς χώρας φερεῖν αἰαστὸν πόνον
νέσεροις καθαυτῆσι Διονυσίῳ τοι παρανομεταβολή^{την}
ἴδεισται οὐκ ἀνακρίζειν, αὐτὸν δὲ τὸν εἰς τὸν αἰλαστὸν δῆλον
άμα ταῦτα λέγουσαν, ποσεῖν εἰς τὸν δῆλον τὸν αἰαστὸν πόνον
τὸν τείμηνον εἰπεῖν ἐπειδὴν τὸν γλωττικόν, τὸν τε
διαφορεῖστον λέθρα. Putauit autem horum inter se
in amicenam neque inutilem collationem fore.

In Plauto & in Euripide notata quadam non satia
ex arte facta. CAP. XVI.

MULTA admodum notauit in Plauto, in quibus
puto illius œconomian meritò reprehendi posse, ni vetustatis auctoritas obstat. Quale est quod
Captiuis, vix unius horæ spatio Philocratem ex Lycia
euntem in Elidem, & rursus ex Elide, conjecturatio,
quod certi aliquid temporis postulabat, re-
deuntem in Aetolianam facit; ut non multo citius ferre
è foro domum se receperit, quam ille totum illud
iter confecerit. Itaque ridiculus est Hegio, comi
profecturo dicit,

Sequere me, viaticum ut dem hinc à Trapezista rabi
Quid enim ante horā vnam redditurus viatico eum
N.

Nifortè & seni ipsi, cùm in forum iret, viatico opus
fa. Sed si in peccatis magna exempla ad defensio-
nem valent, tueri se Plautus Euripidis exemplo po-
et, qui in Supplicibus tam citò redeuntem Thebis
Athenas nuntium facit, vt volasse, & ea quæ interea
ficta refert, vix tantulo temporis spatio somniare po-
sibile videatur. At in Amphitruone nimis certè sibi
Plautus licentia sumpsit, qui eadem illa nocte quam
templo longiore esse voluit Iuppiter in Hercule pro-
culendo occupatus, redeuntem è bello Amphitruo-
& eo ipso die qui illi nocti proximus illuxit, de-
cimo post mense Alcmenam parientem facit. Siquis
quid hodie tale faceret, exhibaretur: sed quadam an-
guinatatis maiestate fit, vt quæ in nostris reprehende-
tur, in veteribus admiretur.

Duerbium Plautinum è Rudente restitutum.

CAPUT XVII.

PRINCIPIVM Stichi Plautinæ iampride emen-
dauit: & meam in ea re sententiam secuti sunt,
qui postea Plautum ediderunt. Sed vellem, ipsi quoq.
versus distinguendos aliquid operæ contulissent.
Quod quando facere aut non potuerunt, aut nolu-
erunt, alia quoque eodem modo à me emendata, his
libris inseram: si fortè tam venustus poëta paulatim
plautinum nitorem reciperare possit. Nam vt nunc
quidem est, qui ei post Ioachimum admouerunt ma-
rios, magna professi, parua admodum præstiterunt.
Sed mihi quidem neque aliena abiicere animus est,
neque mea venditare tanti videtur. In Rudente, ad
ipsius finem actus primi, colloquium est aniculæ,
Veneris sacerdos erat, cù puellis eiusq[ue]s, ita con-
fusum ac perturbatum, ut nullus propè versus integer
sit. Id

Murex
Lectio